

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: alapvető jogot érintő rendőri
intézkedés elleni panasz elbírálása
Ügyintéző:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **Panaszos** által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) és e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. Tájékoztatom, hogy a bírósági felülvizsgálat iránti keresetet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340/B. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 394/B. § (1) bekezdésére tekintettel, a Pp. 397/I. § (1) bekezdése alapján elektronikusan is benyújthatja, azonban az a Pp. 397/J § b) pontja értelmében a jogi képviselővel eljáró felek, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezetek részére kötelező.

Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban. A határozat bírósági felülvizsgálta iránti keresetlevél elektronikusan előterjesztésre szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le.

A határozatot kapják:

- 1.) panaszos
- 2.) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3.) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4.) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos postai úton terjesztette elő panaszát, amelyben a vele szemben a Rendőrkapitányság munkatársai által fogantatosított rendőri intézkedést, illetőleg az ellene indított büntetőeljárás körülményeit kifogásolta. A Panaszos kérte, hogy kifogásait a Panasztestület vizsgálja ki.

A Panaszos panaszában az alábbiakat adta elő.

*-n * órákor lakásából szórakozni indult, ennek alkalmával magával vitt egy üveg whisky-t és egy üveg kólát azzal a szándékkal, hogy azt majd egy baráti társaságban elfogyasszák. Barátaival (3 fő) egy szórakozóhely kerthelyiségében találkoztak, majd az italok elfogyasztását követően bementek a szórakozóhelyre. A Panaszos – állítása szerint – nem tudja, hogy a szórakozóhelyen mi történt vele, de azt vélelmezi, hogy valaki tudatmódosító szert – partidrogot – keverhetett az italába, mert a szórakozóhelyen történekről nem emlékszik semmire, legközelebbi emlékképe az volt, hogy egy rendőrségi fogdán van, ahol kihallgatták őt.

A kihallgatás részleteire nem emlékszik tisztán és a kihallgatás tartalmát is csak később – *-n – a részére átadott jegyzőkönyvből ismerte meg.

A Panaszos a rendőrségen és az elengedését követően is rosszul érezte magát, folyamatos fizikai fájdalmai, valamint emlékezetkiesései voltak. A rendőrségen orvosi ellátásban nem részesült, állapotára tekintett nélkül hallgatták ki gyanúsítottként. A Panaszos – állítása szerint – magára a rendőrségi eljárásra nem emlékszik. Elengedése után sem talált magánál az eljárásról készített bármilyen okiratot, ezért azt feltételezi, hogy a rendőrségi eljárásról, valamint a szabadon bocsátásáról semmilyen írásos jegyzőkönyvet nem adtak neki.

A Panaszos panaszában megjegyezte, nem érti azt, hogy az utóbb megkapott iratokon miként került feltüntetésre az, hogy nem kéri a hozzátartozója értesítését és a jogi védelem igénylését, ugyanis biztos abban, hogy hasonló helyzetben kérte volna a szülei értesítését.

A rendőrségtől történő elengedését követően – amikor már kezdett tisztulni a feje – azonnal felhívta telefonon keresztül az édesanyját, aki bevitte őt a Kórházba ahol megvizsgálták. A Panaszosnak – állítása szerint – még napokig emlékezetkiesése volt, majd *-n belázasodott – orvosi vélemény szerint – mérgezéses tünetei voltak.

A Panaszossal szemben indult eljárás részleteinek tisztázása és az eljárás iratainak megismerése érdekében a Panaszos *-n megjelent a Rendőrkapitányságon, ahol a feljelentési szándékát is jelezte. Arról kapott tájékoztatást, hogy nem tehet feljelentést, mert gyanúsított az adott ügyben, majd amikor édesanyjával visszament a rendőrkapitányságra, akkor viszont felvették a feljelentését.

A feljelentés felvételét követő hazaérkezése előtt telefonon keresték a rendőrök azért, hogy menjen vissza a rendőrségre vizeletmintát adni. A Panaszos panaszában megjegyezte, hogy a vele szemben lefolytatott korábbi eljárási cselekményeknél a rendőrség tőle semmilyen mintát (vér, vizelet) nem vett, állapotáról semmiféle módon nem győződtek meg.

A Panaszossal szemben fogatosított előállításról kiállított igazolást is csak az ügyvédje kérésére elektronikus úton kaphatta meg. A Panaszosnak a szülei hívták fel a figyelmét arra, hogy a Nyilatkozat megnevezésű okiraton nem a Panaszos aláírása található. Ezt követően a Panaszos összehasonlította a gyanúsított jegyzőkönyvön és az igazoláson található aláírással, de azt nem ismerte fel a sajátjaként.

A Panaszos szerint érthetetlen, hogy az előállításakor miért nem részesítették orvosi kezelésben, hiszen nem tűnhetett józan és beszámítható állapotban lévő személynek.

A Panaszos – panasza szerint – az alábbiakat kifogásolta:

- előállításakor nem részesítették orvosi ellátásban, annak ellenére, hogy nem tűnhetett józan és beszámítható állapotban lévő személynek;
- gyanúsított kihallgatása, állapotára tekintet nélkül, orvosi ellátás hiányában került sor, illetve az eljárási cselekményeknél a rendőrség semmilyen mintát nem vett le tőle;
- feltételezése szerint nem értesíthette hozzátartozóját és nem igényelhetett jogi védelmet;
- feltételezése szerint szabadon bocsátásáról nem kapott írásos dokumentumot;
- megítélése szerint a Nyilatkozat megnevezésű iraton nem a saját aláírása szerepel;
- a rendőrségen arról tájékoztatták, hogy nem tehet feljelentést.

II.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint a rendőri intézkedés érintette a Panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében rögzített emberi méltósághoz, a IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz, illetve a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát.

A Panasztestület az eset kapcsán az alábbi megállapításokat tette.

A Panaszos előállítása kellőképpen megalapozott volt, azonban az előállítás időtartama nem felelt meg az Rtv. 15. §-ában foglalt arányosság követelményének, így ebben a tekintetben sérült a Panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga. A Panasztestület álláspontja szerint a rendőrség nem biztosította a Panaszos orvosi ellátását, sérült az emberi méltósághoz való joga, hiszen a rendőrség nem tett eleget a jogszabály által előírt kötelezettségnek. A Panasztestület szerint a feloldhatatlan ellentmondások miatt a Panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható azon kifogás kapcsán, amely szerint a Panaszos nem kapott igazolást az előállításáról. A Panasztestület szintén ellentmondást tapasztalt azon panasz kapcsán is, amely szerint a rendőrök nem tettek eleget kiértesítési kötelezettségüknek, így a Panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

A Panasztestület úgy ítélte meg, hogy az alapjogsérelem elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

III.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be, majd használta fel:

- panaszbeadvány;
- előállítás végrehajtásáról, kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentése;
- „Nyilatkozat” elnevezésű nyomtatványa;
- „Igazolás” elnevezésű nyomtatványa;
- a Panaszos befogadásának és szabadításának részlet körülményeit tartalmazó nyomtatvány;
- jelentések;
- gyanúsított kihallgatásáról szóló jegyzőkönyv;
- feljelentésről szóló jegyzőkönyv;
- fényképfelvétel.

IV.

Az eljárás során a Rendőr-főkapitányság rendelkezésemre bocsátotta a büntetőeljárás iratanyagának mellékletét képező fényképfelvételt, amely felvételt *-n a biztonsági szolgálat munkatársai adtak át az Egyetem kollégiumának parkolójában az intézkedő rendőrök részére. A fényképfelvételen egy fiatal férfi – feltételezhetően a Panaszos – látható, aki a jobb kezében egy gépjármű ablaktörlő lapátját tartja.

A fényképfelvétel kapcsán megállapítom, hogy a rendőri intézkedés elleni panasz elbírálása szempontjából irreleváns, ezért azt bizonyítékként az eljárás során nem vettem figyelembe.

V.

A Panaszos a lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a *-n előterjesztett panaszában megfogalmazott állításokat alátámasztó bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon és a rendelkezésre álló adatokon túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Az eljárásban a szabad bizonyítás elve érvényesül, így a hatóságnak mérlegelési jogkörébe tartozik a bizonyítékok megválasztása. A hatóság a feltárt bizonyítékok alapján döntheti el, hogy melyik bizonyítékot és miért vett figyelembe a valósághű tényállás megállapítása érdekében, és ezzel párhuzamosan más bizonyítékokat esetlegesen miért rekesztett ki a bizonyítás köréből, azonban e döntését minden esetben indokolnia kell.

VI.

A rendelkezésre álló – a III. részben felsorolt – bizonyítási eszközök alapján, a tényállás tisztázása szempontjából az alábbi körülményeket kell kiemelni, amelyek a panasz előzményeül szolgálnak.

A Rendőrkapitányság 2 munkatársa *-n * órától *-n * óráig gépkocsizó járőrszolgálatot látott el a Város északi területén.

A gépkocsizó járőrök a Tevékenység-irányítási Központ utasítása alapján, *-n * órákor megjelentek a kollégiumi épülete előtt, ugyanis a bejelentés szerint a kollégium parkolójában egy ismeretlen férfi [a Panaszos] megrongált egy személygépkocsit.

A helyszínen megjelent rendőrök adatgyűjtés alkalmával megállapították, hogy a kollégium épülete előtti területen rendezvény került megrendezésre. A rendezvény szponzora által, a kollégium parkolójában kiállított egyik személygépkocsit * óra körüli időben a Panaszos megrongálta, akit a biztonsági személyzet visszatartott és az egyetem portájára kísért. A biztonsági személyzet helyszínen meghallgatott tagja elmondta, hogy a Panaszos cselekményéről fényképfelvétel készült.

A helyszínen végezhető – lehetőség szerinti – adatgyűjtés végeztével a rendőrök bűnügyi szemlebizottságot kértek a megrongált személygépkocsihoz, majd felvették a kapcsolatot az egyetem portáján visszatartott Panaszossal. Ennek alkalmával igazoltatták (Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja), majd ruházatátvizsgálását követően (Rtv. 31. § (1) bekezdése), előre helyzetbe bilincselést alkalmaztak vele szemben (Rtv. 48. § c) pontja). Mindezek közben tájékoztatást adtak a részére arról, hogy bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt (Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja) elő fogják állítani a Rendőrkapitányságra, majd az előállítás végrehajtását * órákor meg is kezdték.

A Panaszost a rendőrség előállító helyiségében * órákor helyezték el, majd a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) rendelkezései alapján * órákor kezdték meg gyanúsítottként történő kihallgatását, majd kihallgatását követően * órákor szabadon bocsátották.

VII.

A rendőri intézkedés elleni panasz egyenkénti elbírálásakor legelőször azt vizsgáltam meg, hogy mely Panaszosi sérelmek elbírálására nem terjed ki a hatásköröm.

a.) A Panaszos azt kifogásolta, hogy gyanúsított kihallgatására állapotára tekintet nélkül, orvosi ellátás hiányában került sor, illetve az eljárási cselekményeknél a rendőrség semmilyen mintát nem vett le tőle.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint:

„92. § (1) Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója”

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján jelen eljárás tárgya kizárólag az Rtv. IV., V. és VI. fejezete által szabályozott rendőri intézkedésekkel szembeni panaszok elbírálása lehet. A Be. rendelkezései alapján elrendelt nyomozás megindulását követő eljárási cselekményekkel

összefüggő panasz elbírálására a Ket. keretei között az ismertetett indokok szerint nincs törvényes lehetőség, ezért a **Panaszos gyanúsítottként történt kihallgatását, illetve a kihallgatás körülményeinek vizsgálatát mellőztem.**

b.) A Panaszos panaszában utalt arra a körülményre, hogy a Nyilatkozat megnevezésű iraton szereplő aláírást nem ismerte fel a sajátjaként.

Mint a fentiekben már utaltam rá, az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján jelen eljárás tárgya kizárólag az Rtv. IV., V. és VI. fejezete által szabályozott rendőri intézkedésekkel szembeni panaszok elbírálása lehet. Ugyanakkor a Panaszos azon vélelme, miszerint az egyik dokumentumon nem az ő aláírása szerepel, felvetheti bűncselekmény elkövetésének a gyanúját. Mindezek alapján a Panaszos panaszja, illetve a rendelkezésre álló iratanyag – figyelemmel a Be. 29. § a) pontjára – *-n megküldésre került a további eljárás lefolytatására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Központi Nyomozó Főügyészség Regionális Osztályának. Az ismertetett indokok alapján **e panaszpont vizsgálatát is mellőztem.**

VIII.

A panaszban megfogalmazott kifogások vonatkozásában álláspontom a következő:

1.) Előállításakor nem részesítették orvosi ellátásban, annak ellenére, hogy nem tűnhetett józan és beszámítható állapotban lévő személynek.

A Panaszos panaszában kifejtette, hogy érthetetlen számára az, hogy az előállításakor miért nem részesítették orvosi ellátásban, hiszen nem tűnhetett józan és beszámítható állapotban lévő személynek. Állítása szerint az általa meglátogatott szórakozóhelyen ismeretlen módon „partidrogot” keverhettek az italába, amelyből kifolyólag fizikai fájdalmai és emlékezetkiesései voltak.

Az Rtv. 18. § (2) bekezdés alapján:

„(2) A rendőrség gondoskodik a fogvatartott elhelyezéséről, a fogvatartás miatt bekövetkező egészségkárosodás megelőzéséhez szükséges ellátásáról. A sérült, beteg vagy más okból sürgős orvosi ellátásra szoruló fogvatartottat orvosi ellátásban kell részesíteni.”

A rendelkezésre álló – az alábbiakban egyenként ismertetésre kerülő – bizonyítékok a Panaszos állapotáról az alábbi adatokat tartalmazzák:

- Az előállítás végrehajtásáról, kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés szerint: *„(...) bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt [a Panaszt] sérülés és panaszmentesen előállítottam (...).”*
- A Rendőrkapitányság jelentése az alábbiakat tartalmazza. A Panaszos *„ittas állapotban volt, azonban a járőrök megítélése szerint ez nem befolyásolta az intézkedés lefolyását, az ügy elbírálása szempontjából alkoholos állapota nem volt releváns. Az intézkedésnek megfelelően alávetette magát, együttműködő magatartást tanúsított, az intézkedésből kivonni magát nem szándékozta. Cselekvőképességének teljes tudatában volt, kábítószer fogyasztás gyanúja nem merült fel (...). Nevezett a rendőri intézkedés során együttműködő volt, nem volt agresszív, arrogánsan sem kommunikált, vele probléma nem volt. A kéréseit kulturált hangon elmondta. Ugyan ittas állapotban volt, de tudott*

magáról, tisztában volt minden tétével és nem panaszkodott. Minden eljárási cselekménynek alávetette magát. Az ittasság nem befolyásolta az eljárás menetét.(...)”

- *A Rendőrkapitányság jelentés szerint „(...) a gyanúsított [a Panaszos] térben és időben orientált volt, tisztában volt vele, hogy hol tartózkodik, semmiféle rosszulésre nem panaszkodott. Két problémája volt csak, az egyik, hogy mit fognak ehhez szólni a szülei, valamint az, hogy ha ebből rendőrségi ügy lesz, biztosan ki fogják rúgni az iskolából. (...) A férfi a kihallgatás folyamán végig együttműködő volt, kooperált. (...) Elmondta, hogy az este italozott a barátaival, de annyira berúgott, hogy amire a szórakozóhelyet elhagyta már olyan ittas állapotban volt, hogy onnantól nem emlékszik semmire. Az állapotát tekintve nem gondolom, hogy kábítószer befolyásoltsága alatt állt volna, a pupillái normál méretűek voltak, beszéde folyamatos volt. A kihallgatás folyamán és tudomásom szerint azt megelőzően sem kért orvosi segítséget, semmilyen formában sem jelezte azt, hogy esetlegesen őt bedrogozták volna. Rajta olyan tünetet nem fedeztem fel, ami alapján orvosi ellátást igényelt volna, erre utalást sem tett. (...)”*

Az ismertetett bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a Panaszossal kapcsolatos rendőri tevékenységek alkalmával olyan körülmény nem merült fel, ami a Panaszos rosszulletével kapcsolatos állítását alátámasztaná.

A Panaszos a rendőri intézkedés, illetve a nyomozati tevékenységek bevezetése alkalmával annak jelét nem adta, hogy esetlegesen rosszul érezné magát, orvosi ellátást egyáltalán nem igényelt. A Panaszossal kapcsolatba kerülő rendőrök a Panaszos együttműködő magatartása és a külső élettani jegyei alapján nem látták indokát annak, hogy az Rtv. 18. § (2) bekezdése alapján a Panaszos orvosi ellátása vált volna szükségessé.

A Pp. 195. § (1) bekezdése szerint a rendőri jelentés közokiratnak tekinthető, ezért a panaszpont elbírálás kapcsán az előbbieken ismertetett rendőri jelentések és az egyéb okiratok tartalmát vettem alapul és fogadtam el bizonyítékként, ugyanis a Panaszos a saját állítása mellett egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott, illetőleg az eljárás során a rendőri jelentésekben és az egyéb okiratokban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték nem merült fel.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a Panaszos orvosi ellátásának elmaradása kapcsán a Panaszost alapjogsérelem nem érte, az ezzel kapcsolatban előterjesztett panasz alaptalan.

2.) A Panaszos feltételezése szerint nem értesíthette hozzátartozóját és nem igényelhetett jogi védelmet.

A panasz szerint a Panaszos nem érti azt, hogy az utóbb megkapott iratokon miként került feltüntetésre az, hogy nem kéri a hozzátartozója értesítését és jogi védelem igénylését, ugyanis biztos abban, hogy hasonló helyzetben kérte volna a szülei értesítését. A történetekre nem emlékszik, ugyanis – állítása szerint – emlékezetkiesései voltak.

Az Rtv. 18. § (1) bekezdése alapján:

„A fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget

terheli. Ha a fogvatartott fiatalkorú vagy gondnokság alá helyezett, haladéktalanul értesíteni kell törvényes képviselőjét vagy gondnokát.”

A Panaszos állításával szemben – ami egyébként a Panaszos feltételezésén alapul – az alábbi bizonyítékok állnak rendelkezésre.

Az előállítás végrehajtásáról, kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés azt tartalmazza, hogy *„(...) Az Rtv. 18. § (1) bek. alapján az előállított [a Panaszos] a hozzátartozója, képviselőjének kiértékelését: nem kérte. (...)”*.

A jelentésben foglaltakat támasztja alá a Nyilatkozat elnevezésű dokumentuma is, amely iraton a Panaszos saját kezűleg tett nyilatkozatot arról, hogy az előállításáról nem kíván értesíteni senkit, majd e döntését aláírásával ellátottan igazolta.

A Pp. 195. § (1) bekezdése szerint a rendőri jelentés közokiratnak tekinthető, ezért a panaszpont elbírálás kapcsán az előbbieken ismertetett rendőri jelentés és a „Nyilatkozat” elnevezésű okiratok tartalmát vettem alapul és fogadtam el bizonyítékként a Panaszos feltételezésén alapuló állításával szemben. A Panaszos egyébiránt e panaszpont kapcsán a saját állítása mellett egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott, illetőleg az eljárás során a rendőri jelentésben és a „Nyilatkozat” elnevezésű okiratban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték nem merült fel.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a panasz e tekintetben is alaptalan.

3.) A Panaszos – feltételezése szerint – szabadon bocsátásáról nem kapott írásos dokumentumot.

A Panaszos panaszában azt állította, hogy „elengedését” követően nem talált magánál semmiféle okiratot, ezért azt feltételezi, hogy a szabadon bocsátásáról semmilyen írásos dokumentumot nem kapott. A történetekre nem emlékszik, ugyanis – állítása szerint – emlékezetkiesései voltak.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdése szerint:

„Az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.”

A Panaszos feltételezésével szemben az előállítás végrehajtásáról, kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés azt tartalmazza, hogy *„(...) Az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján az előállítás idejéről szóló igazolás kiadásra került. (...)”*.

A jelentésben foglaltakat támasztja alá az „Igazolás” elnevezésű dokumentuma is, amely iraton a Panaszos saját kezű aláírásával igazolta az irat átvételét.

A Rendőrkapitányság jelentése e panasz kapcsán azt tartalmazza, hogy a Panaszos saját kezű aláírásával igazolta azt, hogy a rendőrségen való tartózkodásáról szóló igazolást átvette.

A Rendőrkapitányság jelentése az irat átvételéről a következőket tartalmazza, *„(...) Az előállítás tényéről igazolás kapott [a Panaszos], melyet saját kezűleg 3 példányban előttem alá is írt. Az igazolásból 1 pld. magával vitt.”*

A Pp. 195. § (1) bekezdése szerint a rendőri jelentés közokiratnak tekinthető, ezért a panaszpont elbírálás kapcsán az előbbieken ismertetett rendőri jelentések és az „Igazolás” elnevezésű okiratok tartalmát vettem alapul és fogadtam el bizonyítékként a Panaszos feltételezésén alapuló állításával szemben. A Panaszos egyébiránt e panaszpont kapcsán a saját állítása mellett egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott, illetőleg az eljárás során a rendőri jelentésekben és az „Igazolás” elnevezésű okiratban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték nem merült fel.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a panasz e tekintetben is alaptalan.

4.) A Panaszost arról tájékoztatták a rendőrségen, hogy nem tehet feljelentést.

A Panaszos *-n megjelent a Rendőrkapitányságon a vele szemben indult eljárás részleteinek tisztázása és az eljárás iratainak megismerése céljából. Jelezte, hogy ügyében feljelentést kíván tenni, azonban arról tájékoztatták, hogy az adott ügyben gyanúsított, ezért nem tehet feljelentést. Amikor viszont az édesanyjával ment vissza a rendőrségre, felvették a feljelentését. Az Rtv. 24. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.”

A Rendőrkapitányság Ügyrendjének kiadásáról szóló intézkedés (a továbbiakban: Kapitányságvezetői intézkedés) alapján:

„Hivatali munkaidőben, illetve a délutános vizsgálati szolgálat ideje alatt [a Vizsgálati Osztály vezetője] megszervezi és felügyeli a rendőrkapitányságon a panaszfelvétel rendjét.”

A panasz kapcsán az alábbi bizonyítékokat vettem figyelembe.

A Rendőrkapitányság jelentése, továbbá a Rendőrkapitányság jelentése e panasz kapcsán a következőket tartalmazza.

A Panaszos az édesanyjával *-n megjelent a Rendőrkapitányságon abból a célból, hogy a Panaszos ellen indult nyomozás kapcsán iratmásolatokat szerezzenek be. A Panaszos édesanyja az iratmásolatok kiadásában közreműködő rendőrrel közölte, hogy feljelentést szándékoznak tenni ismeretlen tettes ellen, aki a fia italába „partidrogot” csempészett.

Az eljáró rendőr a feljelentési szándék közlése kapcsán tájékoztatta a megjelent Panaszost és hozzátartozóját arról, hogy ő a Panaszossal szemben indult büntetőeljárás ügyintézője. Tájékoztatást adott arról, hogy a Panaszossal szemben elrendelt büntetőeljárás keretein belül feljelentés megtételére nincs lehetőség. Az eljáró rendőr tájékoztatást adott továbbá arról is, hogy – amennyiben – feljelentést kívánnak tenni, azt a Rendőrkapitányságon működő – a Kapitányságvezetői intézkedés 99. pontja alapján megszervezett – a feljelentések felvételére kijelölt panaszirodán van lehetőségük. Az eljáró rendőr tájékoztatását a Panaszos és a Panaszos édesanyja megértették.

A feljelentésről szóló jegyzőkönyv szerint a Panaszos – még azon a napon – *-n, * óra és * óra közötti időben feljelentést a Rendőrkapitányságon tett ismeretlen tettes ellen.

A Panaszos feljelentése nyomán a Rendőrkapitányság nyomozást rendelt el ismeretlen tettes ellen, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 164. § (3) bekezdése alapján, súlyos testi sértés büntetett elkövetésének megalapozott gyanúja miatt.

Megítélésem szerint a fentiekben kifejtettek alapján megállapítható az, hogy nem helytálló a panaszban szereplő azon „sugalmazás”, amely szerint a Panaszos feljelentést kívánt tenni, de azt nem voltak hajlandóak tőle jegyzőkönyvben rögzített módon felvenni.

A fentiek alapján megállapítom, hogy a panasz kapcsán érintett rendőr a hozzá forduló Panaszosnak – az Rtv. 24. § (1) bekezdésében megfogalmazott – a feladatkörében tartozó tőle elvárható segítséget maradéktalanul megadta. Megállapítom továbbá azt, hogy – az eljáró rendőr tájékoztatása nyomán – a Panaszos a Rendőrkapitányságon még azon a napon büntetőfeljelentést tett, amelynek folyamányaként nyomozás elrendelésére került sor.

Mindezek alapján megállapítom továbbá, hogy a feljelentés felvételének körülményei miatt a Panaszost alapjogsérelem nem érte, ezért a panasz e tekintetben is alaptalan.

IX.

Az Rtv. 93/A. § (7) bekezdés második mondata alapján:

„Ha az országos rendőrfőkapitány, valamint a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, illetve a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója határozatban eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.”

1.) A Panasztestület állásfoglalásában vizsgálta a Panaszos előállításának jogalapját, jogszerűségét, illetőleg vizsgálta az előállítás időtartamát, annak arányosságát.

A Panasztestület vizsgálata során megállapította, hogy a Panaszos előállítása kellőképpen megalapozott volt. Az előállítás időtartama vonatkozásában azonban megállapította, hogy az nem felelt meg az Rtv. 15. §-ában foglalt arányosság követelményének, ezek alapján sérült a Panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga.

A Panaszos beadványában nem terjesztett elő kifogást sem az előállítás jogszerűsége, sem az előállítás időtartama tekintetében.

Tekintettel arra, hogy jelen panasz eljárás kérelemhez kötött, így a vizsgálat kizárólag a panaszban előadottakra terjedhet ki. A bíróság töretlen gyakorlata szerint (lásd pl: Fővárosi Törvényszék 20.K.31.855/2011/8. számú ítélete, Kúria Kfv.III.37.807/2013/4. számú ítélete) a közigazgatási eljárás során az alperesnek – azaz jelen esetben az Országos Rendőrfőkapitányságnak – csak az a kötelessége, hogy a felperesi panaszban rögzítetteket vizsgálja, és ebben a körben jogszabályi hivatkozással alátámasztottan érdemben állást foglaljon.

Az előállítás jogszerűsége és az előállítás időtartama tárgyában érdemi vizsgálatra a Ket. 29. § (1) bekezdésben és a 35. § (1) bekezdésében foglaltak alapján – kérelem hiányában – ezen eljárás keretében nem volt lehetőség.

2.) A Panaszos azon panasza tekintetében, mely szerint az előállítása során nem biztosítottak a számára orvosi ellátást, a Panasztestület a következőket állapította meg.

A rendőrségnek a belügyminiszter irányítása alá tartozó nyomozó hatóságok nyomozásának részletes szabályairól és a nyomozási cselekmények jegyzőkönyv helyett más módon való rögzítésének szabályairól szóló 23/2003. (VI. 24.) BM-IM együttes rendelet (a továbbiakban: Együttes rendelet) 122. §-a alapján gondoskodnia kellett volna arról, hogy a Panaszost orvos megvizsgálja, szükség esetén ellássa. Annak eldöntése, hogy

a Panaszos alkoholos befolyásoltság ellenére olyan állapotban van, hogy vallomástételt tud tenni nem a rendőrök mérlegelési jogköre, hanem orvos feladata. A Panasztestület megítélése szerint a rendőrség elmulasztotta az Együttes rendelet hivatkozott szakasza által előírt kötelezettséget, amely előírja, hogy ha felmerül annak gyanúja, hogy a Panaszos ittasság vagy egyéb ok miatt olyan állapotban van, amely gátolja a vallomástételben, illetve védekezésének előterjesztésében, haladéktalanul orvossal kell megvizsgáltatni.

A Panasztestület álláspontjával az alábbiak szerint nem értek egyet.

A határozat III. részében ismertetett bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a Panaszossal kapcsolatos rendőri tevékenységek alkalmával olyan körülmény nem merült fel, ami a Panaszos rosszullétével kapcsolatos állítását alátámasztaná.

A Panaszos a rendőri intézkedés, illetve a nyomozati cselekmények alkalmával annak jelét nem adta, hogy esetlegesen rosszul érezné magát, orvosi ellátást egyáltalán nem igényelt. A Panaszossal kapcsolatba kerülő rendőrök a Panaszos együttműködő magatartása és a külső élettani jegyei alapján nem látták indokát annak, hogy az Rtv. 18. § (2) bekezdése alapján a Panaszos orvosi ellátása vált volna szükségessé.

Álláspontom szerint nem helytálló a Panasztestület azon érvelése, amely szerint a rendőrség elmulasztotta az Együttes rendelet 122. §-ában megfogalmazott kötelezettség előírásait, ugyanis az Együttes rendelet 1. § (1) bekezdése egyértelműen úgy rendelkezik, hogy a rendelet hatálya – kizárólagosan – a rendőrség által folytatott büntetőeljárásokra terjed ki. Ugyanakkor az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján jelen eljárás tárgya kizárólag az Rtv. IV., V. és VI. fejezete által szabályozott rendőri intézkedésekkel szembeni panaszok elbírálása lehet. A Be. rendelkezései alapján elrendelt nyomozás megindulását követő eljárási cselekményekkel összefüggő panasz elbírálására a Ket. keretei között az ismertetett indokok szerint nincs törvényes lehetőség.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye II. cikk, IV cikk és a XXIV. cikk;
- A polgári perrendtartásról szóló 1952. törvény 195. § (1) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 29. § (1) bekezdése, 35. § (1) bekezdése, 50. § (1) bekezdése, 51. § (2) bekezdés II. fordulója, a 100. § (1) bekezdés e) pontja, a 109. § (1) bekezdés a) pontja, 109. § (4) bekezdése;
- A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 18. § (1), (2) bekezdése, 24. § (1) bekezdése, 33. § (4) bekezdése, 93/A. § (7) bekezdése;
- A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 29. § a) pontja.

Budapest, 2017. február 13.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**